

KERROSTALON KORJAAMISEN IDEAKILPAILU 2026

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

SISÄLLYS

TAUSTA JA TAVOITTEET	2
ARVOSTELUPERUSTEET	3
PALKINTOLAUTAKUNTA	3
ARVOSTELU	3
HARJU	4
NODUS	5
NÄSINKORKEEMPI	6
OJELMUS	7
ONKINIEMEN LIEKKI	8
RUUFFUS	9
SOINTU	10
TRIO	11
UNIKKO	12
KILPAILUN RATKAISU	13

TAUSTA JA TAVOITTEET

Kilpailun on järjestänyt Tampereen yliopiston (TAU) Arkkitehtuurin yksikkö ja rahoittanut Julkisivuyhdistys – JSY ry (JSY).

Osallistumisoikeus kilpailuun on ollut kaikilla Tampereen yliopiston opintojakson 'ARK.RH.310 Korjausrakentaminen' kevään 2026 toteutuskerran opiskelijoilla. Kilpailuehdotusten laadinnassa on voitu hyödyntää opetushenkilökunnan ohjausta, mutta ohjaajat eivät ole voineet olla ehdotuksen laatijoita.

Kilpailukohteena on toiminut Tampereen Onkiniemessä, Onkiniemenkatu 7:ssä sijaitseva Asunto Oy Näsinkorkee. Tavoitteena on ollut laatia arkkitehtonisesti korkeatasoinen korjaussuunnitelma, jossa yhdistyvät kaupunkikuvaa ja alueen viihtyisyyttä kohentava ulkoasu, toiminnalliset parannukset sekä rakenteiden ja talotekniikan energiateknistä ja muuta toimivuutta kehittävät ratkaisut. Alueen voimassa oleva asemakaava on 1970-luvun alusta. Kaavassa annettu ohjeistus eroaa merkittävästi nykykäytännöistä ja siihen on saanut suhtautua ratkaisunsa perustellen kriittisesti. Suunnitelmaa on voinut ajatella viitesuunnitelmana, jonka pohjalta asemakaavaa muutettaisiin.

Olemassa olevaa asuinkerrostaloa on tullut laajentaa korottamalla. Korotusosan korkeus on saanut olla enintään kahta lisäkerrosta vastaava. Olemassa olevien perustusten ja kantavan rungon on oletettu kestävän lisärakentamisen kuormat, kun se toteutetaan kevytrakenteisena (puu- tai teräsrunkoisena), jolloin mahdollisesti todellisuudessa tarvittavia vahvistuksia olemassa oleviin rakenteisiin ei ole tarvinnut esittää. Lisärakentamisen tarkempi rakennejärjestelmä on ollut tekijöiden valittavissa.

ARVOSTELUPERUSTEET

Ehdotuksia arvostellessaan kilpailun palkintolautakunta on kiinnittänyt erityisesti huomioita seuraaviin tekijöihin (listaus ei välttämättä tärkeysjärjestyksessä):

- Arkkitehtoninen laatu ja kaupunkikuvallinen ratkaisu
- Toiminnalliset ratkaisut
- Rakenteelliset ja energiatekniset ratkaisut

PALKINTOLAUTAKUNTA

Palkintolautakunnan jäsenet:

- Satu Huuhka, professori, TkT (arkkitehtuuri), arkkitehti SAFA, TAU, Arkkitehtuurin yksikkö, palkintolautakunnan puheenjohtaja
- Niko Kotkavuo, arkkitehti SAFA, TAU, Arkkitehtuurin yksikkö
- Aapo Räsänen, rakennustekniikan DI, väitöskirjatutkija, JSY:n hallituksen vpj
- Maritta Koivisto, arkkitehti SAFA, Rakennustuoteteollisuus RTT ry, JSY:n hallituksen jäsen
- Topi Viskari, Asunto Oy Näsinkorkeen hallituksen puheenjohtaja

Palkintolautakunnan sihteerinä on toiminut tuomaroinnin osalta väitöskirjatutkija Niko Kotkavuo ja muilta osin yliopisto-opettaja Tapio Kaasalainen, molemmat Tampereen yliopiston Arkkitehtuurin yksiköstä. Tapio Kaasalainen ei ole osallistunut kilpailun ratkaisemiseen.

ARVOSTELU

Kilpailuun jätettiin yhdeksän osallistumisoikeuden täyttävää ehdotusta. Tiukka tontti ja sen sisäiset huomattavat korkoerot ovat tehneet tehtävänannosta tontinkäytön ja kulkureittien kannalta haastavan, mutta esteettömät reitit, sisäänkäyntijärjestelyt ja autopaikot onnistuttiin ratkomaan kaikissa sisään jätetyissä ehdotuksissa hyvin. Tontinkäytön osalta ehdotukset jakautuivat kokonaan omalla tontilla ratkaistuihin, ja naapurikiinteistö(je)n kanssa yhteisiin pihajärjestelyihin nojaaviin ratkaisuihin, ja hyviä ratkaisuja löytyi kummassakin kategoriassa, joskin yhteispihajärjestelyn mahdollistama lisätila oli selvästi eduksi virikkeellisten pihojen suunnittelussa.

Vihreä ja punainen esiintyivät ehdotuksissa erityisen voimakkaina, ehdottomina vuoden trendiväreinä, mikä herätti tuomaristossa lievää hämmennystä. Myös julkisivulle taittuva mansardikatto oli ehdotuksissa hyvin suosittu valinta. Ehdotukset jakautuivat suunnitteleltaan melko tasaisesti voimakkaasti uudistaviin ja toisaalta alkuperäisen rakennuksen muistijälkeä vaaliviin ratkaisuihin. Tuomaristo piti muistijäljen säilyttämistä sinänsä arvossa, mutta voimakkaammin uudistavastakaan otetta ei ole katsottu pahalla, ja kummallakin lähestymistavalla on saatu aikaan kaupunkikuvallisesti korkeatasoisia ehdotuksia.

Yleisesti ottaen tuomaristo pitää saatujen ehdotusten tasoa korkeana. Harmillisesti osassa sinänsä hyvin potentiaalisista ja hyviä ideoita sisältävistä ehdotuksista paistaa kuitenkin läpi kiire tai jopa pieni keskeneräisyys teknisten asioiden ratkomisessa, esitystekniikassa ja kokonaisuesityksen luettavuudessa, minkä tuomaristo toisaalta ymmärtää kohteen haastavuuden huomioiden. Erityishuomiona purkumerkintöjen käytössä on parannettavaa melkein kautta linjan. Ehdotuskohtaiset arviot on esitetty seuraavilla sivuilla nimimerkkien mukaisessa aakkosjärjestyksessä.

HARJU

Ehdotuksessa on valittu lähtökohdaksi vahvasti uudistava suunnitteluote. Vanha ja uusi osa erottuvat selkeästi toisistaan, mutta ne on sidottu yhteen yhtenäisen värimaailman avulla. Materiaalivaihdosten ja valitun detalliikan myötä muistijäljet alkuperäisestä rakennuksesta on jätetty vähäiseksi. Uudistettu ilme, joka assosioituu 1980-luvun kerrostalorakentamiseen, herätti kuitenkin tuomaristossa hämmennystä 1970-luvun kerrostalon kontekstissa. Lisäkerroksien kadun suuntaan muodostamat päätykolmiot kasvattavat rakennusmassaa kadun suuntaan, mikä tekee kokonaisuudesta tarpeettoman raskaan.

Alkuperäiskerroksissa asuntojen pohjaratkaisuja on kehitetty siirtämällä keittiöitä pihan puolelle sekä avaamalla uusia kulkuyhteyksiä kantaviin väliseiniin. Keittiöiden ja makuuhuoneiden paikkojen vaihtamista pidetään työläänä ja kustannuksiltaan raskaana toimenpiteenä saavutettaviin hyötyihin nähden. Lisäkerrosten asuntoratkaisut ovat kokonaisuutena toimivia, mutta melko konservatiivisia. Kattoterassit tuovat niihin lisäarvoa. Rakennuksen yhteiset tilat ja kulkureitit on ratkaistu onnistuneesti: sisäänkäynnit, hissiyhteydet sekä kellaritilojen saavutettavuus toimivat hyvin. Piha on suunniteltu eläytyvästi, ja esimerkiksi tasoeron hyödyntäminen liukumäen tai kiipeilyseinän kaltaisena elementtinä nähtiin oivaltavana ratkaisuna. Piha ja pysäköintijärjestelyt edellyttävät hyvää yhteistyötä naapurikiinteistön kanssa, mutta vaikuttavat kummankin osapuolen kannalta toimivilta.

Tekniseltä kannalta ehdotus hyödyntää tehokkaasti rakennuksen olemassa olevia kantavia rakenteita. Ilmanvaihtokonehuoneelle on osoitettu asianmukainen tilavaraus vesikatton harjan alle. Rakenteelliset ratkaisut vaikuttavat pääosin toteuttamiskelpoisilta, mutta osa yksityiskohdista herättää kysymyksiä. Erityisesti yläkerroksissa käytetty puuverhous on huollettavuuden kannalta kyseenalainen ratkaisu, ja erityisesti laajat etelään suuntautuvat puupinnat herättävät epäilyksiä pitkäaikaiskestävyydestä. Tekninen kokonaisuus on pääosin hallittu, mutta eräät detaljit vaatisivat jatkosuunnittelua ja tarkempaa perustelua.

NODUS

Ehdotuksessa on rohkeasti uudistava ote, joka kuitenkin säilyttää selkeän muistuman alkuperäisestä rakennuksesta. Teollinen ilme ja kadun puolelle sijoitetut porrashuonetornit muodostavat tunnistettavan kokonaisuuden, joka sopii hyvin Paasikivenkadun mittakaavaan ja suurmaisemaan. Julkisivut ovat rauhalliset ja hallitut, ja konesaumapellin käyttö niin katoissa, julkisivuissa kuin porrashuoneissa sitoo rakennuksen osat yhtenäiseksi kokonaisuudeksi. Ulkonevat porrashuoneet luovat rakennukseen miellyttävää rytmiä ja vahvistavat sen identiteettiä. Lisäkerrosten moderni harjakatto jakaa kuitenkin mielipiteitä, sillä sen suhde rakennuksen kokonaiskonseptiin ja sisätiloihin jää osin epäselväksi.

Peruskerrosten muutokset ovat harkittuja ja tuottavat asukkaille selkeää lisäarvoa. Keittiöiden uudelleenjärjestelyillä on onnistuttu lisäämään asuinhuoneiden määrää ilman, että asuntojen toiminnallisuus kärsii. Lisäkerrosten asuntoratkaisut ovat melko konservatiivisia, mutta toimivia, ja ne laajentavat rakennuksen asuntotyyppien kirjoa luontevasti. Suuret uudet parvekkeet parantavat asumisviihtyvyyttä merkittävästi, ja niiden sijoittuminen pääosin pohjoisen suuntaan vähentää kesäaikaisen kuumenemisen riskiä. Piha-alue on suunniteltu eläytyen ja viihtyisästi, ja kattotasolle sijoitetut yhteistilat tuovat asukkaille lisäarvoa. Toisaalta yhteistilojen laajuus nostaa toteutuskustannuksia, ja autotallien muuttaminen vuokrattaviksi liiketiloiksi herättää kysymyksiä niiden todellisesta kysynnästä kyseisessä sijainnissa.

Tekninen konsepti on pääosin johdonmukainen ja toteuttamiskelpoinen. Konesaumattu pelti on lisäkerroksissa huollon kannalta perusteltu materiaalivalinta. Pysäköintiratkaisussa on haasteita, sillä rakennuksen alapuolella kulkeva tunneli asettaa rajoituksia esitellylle ratkaisulle, ja suunniteltu pysäköintijärjestely on mitoitukseltaan osin liian ahdas. Rakenteellisissa ratkaisuissa herättää kysymyksen myös yläpohjan niukalta vaikuttava eristys. Lisäksi tuomaristo jäi pohtimaan tumman saumapeltipinnan lämpötekniistä käyttäytymistä ja mahdollista lämpökuorman kasvua kesäolosuhteissa. Kokonaisuutena materiaali- ja rakenneratkaisut ovat kuitenkin harkittuja ja tukevat ehdotuksen arkkitehtonista kokonaisideaa.

NÄSINKORKEEMPI

Arkkitehtoniselta ilmeeltään ehdotus herättää tuomaristossa ristiriitaisia ajatuksia. Sisäpihan julkisivua pidetään kiinnostavana ja miellyttävänä, mutta katujulkisivun teollinen ilme, joka on sinänsä ajatuksena sopii kontekstiin, tuo mieleen 1990-luvun teräsrakentamisen kokeilut ja tuntuu hieman vanhahtavalta. Piha- ja katujulkisivut muodostavat keskenään hieman ristiriitaisen kokonaisuuden, eikä mökkimäinen piharakennus istu luontevasti osaksi muuta arkkitehtuuria, vaan näyttäytyy irrallisena.

Asuntosuunnittelu näyttäytyy osittain keskeneräisenä. Alkuperäisten asuntojen parannukset ovat vähäisiä. Uusissa asuntotyypeissä tilasuunnittelu on paikoin turhankin väljää, kun taas toisaalla ratkaisut ovat ahtaita. Kaksikerroksiset asunnot tuovat asuntojakaumaan kiinnostavan lisän. Myös pihan suunnittelu jää niukaksi, mikä korostuu erityisesti tilanteessa, jossa suunnitteluratkaisut on rajattu tiukasti tontin sisäpuolelle. Kokonaisuudessa nähdään kehittämispotentiaalia, mutta ehdotus olisi kaivannut lisää viimeisteilyä.

Ehdotusta pidetään lähtökohtaisesti selkeänä ja pääosin toteuttamiskelpoisena, mutta yksityiskohtien jatkokehittäminen olisi ollut tarpeen. Suunnitelmaesityksen taso on hieman epätasainen, ja eri aineistojen välillä havaitaan ristiriitaisuuksia ja epäselvyyksiä. Esimerkiksi lisäeristykseen vaikutus ikkunoiden sijoittumiseen ja niiden syvyys-suhteisiin julkisivupinnassa jää aineistossa epäselväksi.

OJELMUS

Ehdotus uudistaa rakennusta voimakkaasti sitomalla vanhan ja uuden osan yhteisen ulkovaipan alle. Ratkaisu antaa rakennukselle selvästi uuden identiteetin ja muistuma alkuperäisestä rakennuksesta jätetään hyvin vähäiseksi. Suurta julkisivua on saatu onnistuneesti pilkottua sisäänvedettyjen porrashuoneiden ja lisäkerrosten parvekkeiden muodostaman reliefipinnan avulla. Kokonaisvaikutelma tuo kuitenkin paikoin mieleen alppi- tai hiihtokeskusarkkitehtuurin, mikä jättää ilmeen osalta hieman ristiriitaisen vaikutelman omassa ympäristössään. Lisäkerrosten rungon kaventaminen mahdollistaa myös asuntoihin liittyvät terassit, jotka rikastavat rakennuksen hahmoa.

Kaikki vaaditut toiminnot on ehdotuksessa ratkaistu omalla tontilla. Kellarikerroksen keskikäytävään on tuotu luonnonvaloa pihan yhteydessä sijaitsevien yhteistilojen avulla, mikä parantaa tilojen viihtyisyyttä merkittävästi. Lisäkerrosten asunnot ovat omaleimaisia ja poikkeavat ansiokkaasti olemassa olevan rakennuksen asuntoratkaisuista. Toisaalta suunnitelmassa esiintyy joitain yksityisyyteen liittyviä haasteita, ja osa uusista terrasseista sekä kadunpuoleiset parvekkeet sijoittuvat melulle alttiille alueille, mikä heikentää niiden käyttöarvoa.

Ehdotuksen tekniset ratkaisut vaikuttavat pääosin realistisilta ja toteuttamiskelpoisilta. Julkisivuissa esitetty tuulettuva rappaus on rakennusfysikaalisesti perusteltu ja huollon kannalta myönteinen ratkaisu. Suunnitelman teknistä uskottavuutta tukee se, että lisäkerrosten rakenteellinen konsepti on selkeästi esitetty. Kolmiulotteinen havainneaineisto sen sijaan jää kaikessa viehättävyydessään kokonaisuutena valitettavan viitteelliseksi.

ONKINIEMEN LIEKKI

Ehdotuksen massoittelu on selkeä ja hallittu, vaikka esitystapa ei täysin tuo ratkaisun vahvuuksia esiin. Tuomaristo olisi kaivannut havainnekuvaa myös Paasikivenkadun suunnasta, jotta rakennuksen kaupunkikuvallista vaikutusta olisi voitu arvioida paremmin. Lisäkerrokset liittyvät olemassa olevaan rakennukseen luontevasti, ja julkisivujen uudistaminen antaa rakennukselle harkitun ilmeen. Kuvioidun kuitubetonijulkisivun toteutus herättää kuitenkin kysymyksiä erityisesti pinnan yhtenäisyyden ja kokonaisvaikutelman osalta.

Suunnitelma ratkaisee tarvittavat toiminnot omalla tontillaan. Olemassa oleviin asuntoihin lisätyt parvekkeet tuovat selkeää asumisen laatua parantavaa lisäarvoa erityisesti niissä asunnoissa, joissa niitä ei aiemmin ollut. Peruskerrosten toiminnalliset muutokset jäävät kuitenkin melko vähäisiksi. Lisäkerrosten asuntojen suunnittelussa on sen sijaan esitetty erityisen kiinnostavia ja hyvin harkittuja ratkaisuja. Osa parvekkeista jää kuitenkin syvyydeltään niukoiksi, mikä heikentää niiden käytettävyyttä.

Ehdotuksen teknisissä ratkaisuissa on nähtävissä joitakin jatkosuunnittelua vaativia kysymyksiä. Rakennuksen lisäeristys jää esitettynä varsin vähäiseksi, eikä 60 mm lisäeristystä voida pitää erityisen kunnianhimoisena ratkaisuna energiatehokkuuden näkökulmasta. Uusien parvekkeiden kannattaminen esitetyllä tavalla ei myöskään ole asennusteknisesti mahdollinen. Kokonaisuutena tekninen konsepti vaikuttaa kuitenkin pääpiirteissään johdonmukaiselta ja toteuttamiskelpoiselta.

RUUFFUS

Ehdotus luo rakennukselle vahvan ja tunnistettavan ilmeen yhdistämällä rapatut alemmat kerrokset konesaumapeltisiin lisäkerroksiin. Kokonaisuus on massoitteeltaan selkeä ja monoliittinen, ja rakennus sopii luontevasti kaupunkikuvallisesti merkittävään päätepiiteeseen. Erityisesti kadunpuoleiset porrashuoneet ja vinokatot muodostavat julkisivuun onnistunutta rytmiä. Toisaalta julkisivujen raskas ilme jakaa mielipiteitä, ja voimakas punainen väritys koettiin paikoin liian hallitsevaksi. Esitysaineiston ensimmäinen havainnekuva antaa ehdotuksesta vaikuttavan ensivaikutelman, mutta muu visualisointimateriaali ei täysin tue tätä vaikutelmaa.

Suunnitelman vahvuutena on tehokas ja taloudellinen porras- ja hissiratkaisu, jossa porrashuoneet on toteutettu hyvin kompakteina säilyttäen samalla rakennuksen kantavat linjat pääosin ennallaan. Lisäkerrosten asunnot ovat toimivia, joskin pohjaratkaisut jäävät melko tavanomaisiksi. Erityisesti joidenkin asuntojen märkätilojen sijoittuminen suhteessa oleskelutiloihin herättää kysymyksiä. Parvekkeet on toteutettu kevyinä teräsrakenteina, ja niiden suunnittelussa on huomioitu näkösuojaan liittyviä kysymyksiä. Saunoihin liitetyt vilpolat tuovat asumiseen lisäarvoa. Esteettömyyttä on parannettu maltillisilla pihan korkeusjärjestelyillä sisäänkäyntien yhteydessä, vaikka pihasuunnitelma jääkin esitykseltään varsin viitteelliseksi.

Rakenteellinen ratkaisu perustuu pitkälti olemassa olevan rakennuksen kantavien linjojen säilyttämiseen, mikä tukee toteutettavuutta ja rakennustaloudellisuutta. Kevyet teräsrakenteiset parvekkeet ovat johdonmukainen osa kokonaisuutta, ja materiaalivalinnat vaikuttavat pääosin perustelluilta. Pysäköintiratkaisu edellyttää kuitenkin yhteistyötä naapurikiinteistön kanssa, mutta vaikuttaa kummankin osapuolen kannalta toteutuskelpoiselta. Kokonaisuutena tekninen konsepti vaikuttaa selkeältä ja tarkoituksenmukaiselta.

SOINTU

Ehdotus luo rakennukselle uuden ja yhtenäisen ilmeen häivyttämällä vanhojen ja uusien kerrosten välisiä siirtymiä. Ratkaisu tekee kokonaisuudesta eheän, mutta samalla myös alkuperäisen rakennuksen luonne ja kerroksellisuus hävitetään. Julkisivujen väri vaihtelu jakaa pitkää rakennusmassaa onnistuneesti pienempiin osiin, ja erityisesti pihan puolella kokonaisuus on selkeä, linjakas ja hienovaraisesti jäsennelty. Myös porrashuoneille on pyritty luomaan omaa identiteettiä värien avulla. Kadunpuoleinen julkisivu ei kuitenkaan yllä samaan herkkyyteen kuin pihajulkisivu. Erityisesti ensimmäisen lisäkerroksen käsittely jää ristiriitaiseksi, kun värit sitoo sen alempiin kerroksiin, mutta ikkunajako muodostuu epäyhtenäiseksi. Lisäkerrosten parvekkeiden sijoittaminen alempien kerrosten parveketornien jatkeeksi on oivaltava ratkaisu, mutta puoliulkonevien parvekkeiden arkkitehtoninen perustelu jää osin epäselväksi. Kokonaisuutena ehdotuksessa nähdään paljon potentiaalia, mutta siitä jää lopulta hieman keskeneräinen vaikutelma.

Suunnitelmassa on pitäyditty oman tontin sisäisissä ratkaisuissa ja tontinkäytössä on onnistuttu hyvin. Olemassa oleviin asuntoihin kohdistuvat muutokset ovat vähäisiä, ja lähtötilannetta kunnioitetaan pitkälti sellaisenaan. Esteetön kulku on ratkaistu nurkkahissin avulla luontevasti ja ilman merkittäviä vaikutuksia rakennuksen kokonaisuuteen. Lisäkerrosten asuntosuunnittelu on jokseenkin konservatiivista, mutta asunnot ovat pääsääntöisesti toimivia. Parvekeratkaisut tuovat asuntoihin lisäarvoa, mutta niiden toiminnallinen ja tilallinen perustelu jää osittain avoimeksi. Lisäksi parvekelasitusten ja pinnakaiteiden keskinäinen suhde jää esitysaineistossa epäselväksi.

Ehdotuksen tekninen esitystapa jää puutteelliseksi, eikä detaljeista muodostu riittävän vaakuuttavaa kuvaa ratkaisujen toteutettavuudesta. Rakenteellisissa yksityiskohdissa on tunnistettavissa merkittäviä haasteita, joista keskeisimpänä lisäkerrosten parvekerakenteisiin liittyvät huomattavat kylmäsillat. Rakennedetaljit vaikuttavat paikoin keskeneräisiltä, ja niiden toimivuus edellyttäisi jatkokehittelyä. Myös havainneaineisto jää kokonaisuutena vaatimattomaksi eikä tue ratkaisun vahvuuksien arviointia parhaalla mahdollisella tavalla. Kokonaisuutena ehdotuksessa on kiinnostavia ajatuksia, mutta tekninen ja esityksellinen viimeistely kaipaavat vielä merkittävästi jatkotyöstöä.

TRIO

Ehdotuksen suunnitteluote on vahvasti uudistava ja vanhan ja uuden osan raja häivytetään yhtenevällä julkisivukäsittelyllä. Päädyn korottaminen muun rakennusmassan tasolle korostaa rakennuksen muurimaista olemusta jota kattoterassit kuitenkin osaltaan pilkkovat. Myös runsaasti aukotettujen porrashuoneiden muodostamat lyhyt pilkkovat pitkää massaa ja nähtiin sinänsä kiinnostavana elementtinä, mutta räikeä vaaleanpunainen värivalintana koettiin tuomaristossa ympäristöönsä vieraaksi.

Lisäkerrosten asunnot on ratkaistu pääosin melko tavanomaisin, joskin toimivin keinoin. Huoneiden jaettavuuden huomiointi lisää huoneistojakauman joustavuutta ja nähdään lisäansiona. Kattoterassien tarjoamat yhteistilat nähdään lähtökohtaisesti myönteisinä, mutta niiden laajuus jää osittain perustelematta, kun valtaosa asunnoista on suuria, omalla parvekkeella varustettuja perheasuntoja. Tuomaristo katsoo, että yksikin pihaterassi olisi riittänyt. Pihasuunnittelu jää hyvin viitteelliselle tasolle ja vaikuttaa keskeneräiseltä, minkä vuoksi pihan käytettävyyttä ja laatua on vaikea arvioida. Esteettömyyteen ja naapuritaloyhtiön kanssa yhteistyössä toteutettavaan autopaikoitukseen on kuitenkin löydetty toimiva ratkaisu.

Teknisten ratkaisujen osalta ehdotus tukeutuu pääosin olemassa olevaan runkoon, eikä kantavien linjojen säilyessä alkuperäisillä paikoillaan esitetyn siirtopalkiston käyttöä pidetä tarpeellisenä. Lisäeristyksen määrä on jätetty energiaparannuksen kannalta turhan vähäiseksi. Myös parvekeratkaisuissa nähdään jatkosuunnittelun tarvetta. Olemassa oleviin kerroksiin lisättävät pinnaparvekkeet jäävät suojattomaksi, mikä heikentää niiden käyttöarvoa ja niiden ripustustapa jää kuvissa epäselväksi. Kokonaisuudessa ehdotuksessa nähdään paljon kiinnostavia ideoita, mutta ehdotus vaikuttaa keskeneräiseltä sekä teknisten ratkaisujen että niiden esitystavan osalta.

UNIKKO

Ehdotus on suunnitteluotteeltaan uudistava ja häivyttää lisäkerrokset alkuperäisten kanssa osaksi yhtä kokonaisuutta. Sekä kadun- että pihan puolinen julkisivu ovat selkeitä ja rauhallisia, ja ne muodostavat eheän kokonaisuuden. Päätyjulkisivun korottaminen muun rakennuksen kanssa samaan korkeuteen vahvistaa rakennuksen yhtenäisyyttä, mutta samalla tekee massasta aiempaa raskaamman. Julkisivuun esitetty muraali jakaa mielipiteitä ja jää kokonaisuudessa hieman päälle liimatun oloiseksi. Myös katolle sijoitettujen ulokkeiden määrä koettiin tarpeettoman suureksi.

Pihasuunnitelma jää esitykseltään melko viitteelliseksi eikä sen toiminnallisuudesta muodostu täysin varmaa kuvaa, joskin käsin piirretty visualisointi auttaa sen havainnollistamisessa. Pysäköintikatoksen ratkaiseminen vapaaehtoisella varauksella on taloyhtiölle turvallinen ratkaisu. Esteettömyys on ratkaistu kaitahissin avulla, mikä on mahdollistanut toteutuksen vähäisin muutoksin olemassa olevaan rakennukseen. Lisäkerrosten asuntoratkaisut noudattavat pääosin alkuperäisten asuntojen periaatteita, mikä nähtiin paikoin turhankin turvallisena valintana. Pohjat ovat kuitenkin pääsääntöisesti toimivia ja suuremmissa asunnoissa on nähtävissä enemmän kehittelyä, ja esimerkiksi märkätilojen yksityisyyteen on kiinnitetty huomiota. Parvekkeiden viistetty muoto koettiin toiminnallisesti tarpeettomana, sillä se vaikeuttaa niiden kalustamista ilman selvää lisäarvoa.

Teknisissä ratkaisuissa on merkittäviä kysymysmerkkejä. Julkisivujen lisäkerrokset on sovitettu olemassa olevaan rakennukseen hienovaraisesti, mutta ehdotuksessa esitetty olkirakentamisen hyödyntäminen kerrostalon lisärakentamisessa jää perusteluiltaan ohueksi. Myös puukuitueristeen ja rappauksen yhdistelmää pidettiin rakennusfysikaalisesti virheellisenä ratkaisuna. Kokonaisuutena ehdotuksessa on kuitenkin nähtävissä harkittua suunnittelua ja kiinnostavia ajatuksia, ja huolella laadittu esitysaineisto välittää kokonaisratkaisun kauniisti ja selkeästi.

KILPAILUN RATKAISU

1. palkinto, 800 €

Nimimerkki: **Nodus**

Tekijät: **Lotta Hantula,
Jenni Kangas,
Aino Kittilä,
Laura Kontio**

jaettu 3. palkinto, 300 €

Nimimerkki: **Ojelmus**

Tekijät: **Onni-Aapeli Pihlajamaa,
Maisa Luukkanen,
Aino Aapola,
Elena Toivola**

jaettu 3. palkinto, 300 €

Nimimerkki: **Unikko**

Tekijät: **Eero Sädemäki,
Veera Brusila,
Elina Mahonen,
Olga Alova**

Muita kuin yllä listattuja ehdotuksia ei ole asetettu keskenään paremmuusjärjestykseen. Kunkin ehdotuksen tekijät ovat ehdotuksen mukana toimitettujen tekijätietojen mukaisessa järjestyksessä.

Tampereella 1.9.2026

Palkintolautakunnan puolesta,

Satu Huuhka,

Professori, Tampereen yliopisto, Arkkitehtuurin yksikkö

Palkintolautakunnan puheenjohtaja